WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN
VROLIJK
WEEKBLAD

Nr. 37 13 september 1969
30 ct. p. w. Losse nrs. 40 ct. België 7 fr.

Mickey Mouse

OOM DAGOBERT HEEFT KORTGELEDEN EEN SPIKSPLINTERNIEUWE SUPERMARKT GEOPEND. JE WEET WEL, ZO EENTJE WAAR JE BIJNA ALLES KUNT KRIJGEN. EN IK WERD ZOMAAR AANGESTELD ALS WINKELCHEF. IK MOEST ER VOOR ZORGEN DAT ER GEEN DIEVEN OF ZAKKENROLLERS KWAMEN, MAAR NATUURLIJK HAD IK NIET OP TWEE ONDEUGENDE KLEINE EEKHOORNTJES GEREKEND... HOE HET ALLEMAAL GING, LEES JE IN HET VERHAAL DAT OP DE VOLGENDE BLADZIJ BEGINT...

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Postbus 497
AMSTERDAM

HAMMIE DE VRIES *UIT ZWAAGWESTEINDE*
VERRASTE MIJ MET GEDICHTJES, EEN KLEIN VERHAALTJE EN EEN FIJNE TEKENING. IK VOND HET GEDICHTJE OVER HET VARKENTJE DAT NIET BIJ ZIJN STAARTJE KON, HET LEUKST, HAMMIE.

JOMA LOWIJS *UIT STUIFZAND*
IS TANTE GEWORDEN. GEFELICITEERD JOMA! WAREN DE KOEKJES DIE JE GEBAKKEN HEBT, LEKKER? VAST WEL!

PETER ELZINGA *UIT HILVERSUM*
IS SMURF OP DE SMURFJES. HIJ TEKENDE ER EENTJE VOOR ME, KEURIG GESMURFT, PETER!

DITA BOEKESTEIN *UIT MAASLAND*
WOONT OP DE KWAKKELWEG. WIJ HEBBEN HIER IN DUCKSTAD OOK EEN WEG DIE ZO HEET, DITA. WAT HEB JIJ EEN SNOEZIG KLEEDJE VOOR ME GEKNIPT!

ROBIN VONK
HEEFT OP ZIJN VERJAARDAG EEN FIETS GEKREGEN EN EEN GESCHIEDENISBOEK. OVER WELK DEEL VAN DE GESCHIEDENIS GAAT DAT BOEK, ROBIN? SCHRIJF JE ME DE VOLGENDE KEER IN WELKE PLAATS JE WOONT?

KAAT VERSTRATEN
UIT ANTWERPEN HOUDT VAN POEZEN. NOU, IK OOK HOOR, KAAT. MAAR MIJN TOBBER IS SOMS TOCH WEL VERSCHRIKKELIJK ONDEUGEND!

ZO, JONGENS EN MEISJES. TOT SLOT VAN DEZE BRIEVENBUS WIL IK JULLIE NOG EVEN BEDANKEN VOOR ALLE TEKENINGEN DIE JULLIE DE LAATSTE TIJD HEBBEN GESTUURD. IK BEN ER REUZE BLIJ MEE. GAAN JULLIE MAAR LEKKER DOOR MET TEKENEN, WANT MIJN VERZAMELING MAG BEST NOG GROTER WORDEN. EN VERHAALTJES EN GEDICHTEN ZIJN OOK NOG STEEDS HARTELIJK WELKOM.

TOT DE VOLGENDE WEEK!

Knabbel en Babbel

GAAN winkelen!

JIPPIE!

WAT IS ER?
WAT IS ER?
ER STAAT... VANDAAG... OPENING VAN DAGOBERT DUCK'S SUPERMARKT... EN DAN EEN HELEBOEL ONZIN EN DAN... PROEF ONZE WALNOTEN!... BEDRIJFSLEIDER DONALD DUCK!

WAUW! WE HEBBEN DIE VIEZE OUWE NOTEN NIET MEER NODIG! VOORUIT! OP NAAR HET BESTE VAN HET BESTE!

EN WE GANE MET Z'N ALLEN NAAR DE SUPERMARKT! YEAH! YEAH! YEAH!
DUCKSTAD PARK

DAGOBERT DUCK'S SUPERMARKT
GOEIE HELP! WAT EEN DRUKTE!
ALS ER NOG MAAR WALNOTEN OVER ZIJN!

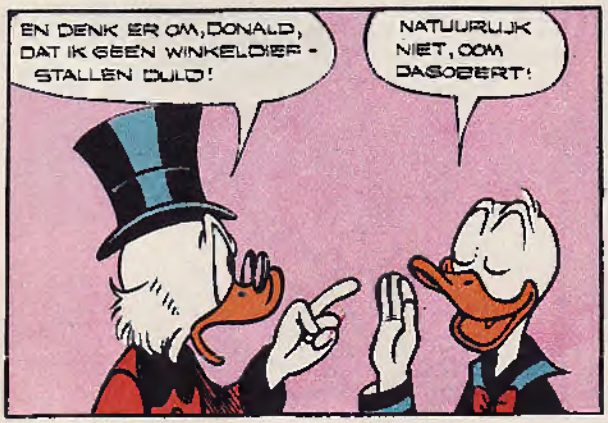
EN DENK ER OM, DONALD, DAT IK GEEN WINKELDIER - STALLEN DULD!
NATUURLIJK NIET, OOM DAGOBERT!

GOED! DAN ZIE IK JE STRAKS WEL! IK GA NAAR HUIS OM HET GELD TE ZIEN BINNENROLLEN!
ALLES KOMT PUIK IN ORDE, HOOR!

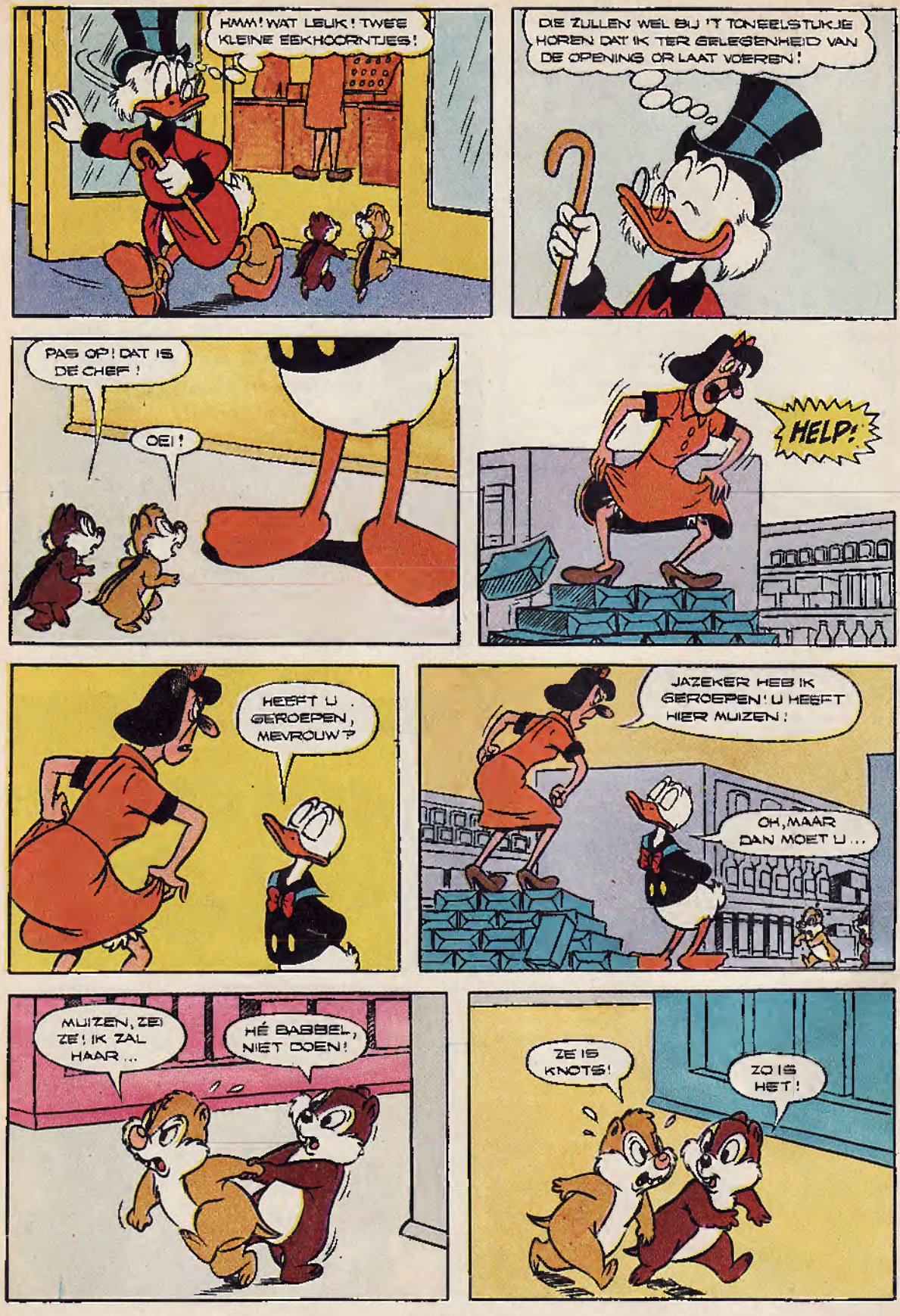
HMM! WAT LEUK! TWEE KLEINE EEKHOORNTJES!
DIE ZULLEN WEL BIJ 'T TONEELSTUKJE HOREN DAT IK TER GELEGENHEID VAN DE OPENING OR LAAT VOEREN!
PAS OP! DAT IS DE CHEF!
OEI!
HELP!
HEEFT U GEROEPEN, MEVROUW?
JAZEKER HEB IK GEROEPEN! U HEEFT HIER MUIZEN!
OH, MAAR DAN MOET U...
MUIZEN, ZEI ZE! IK ZAL HAAR...
HÉ BABBEL, NIET DOEN!
ZE IS KNOTS!
ZO IS HET!

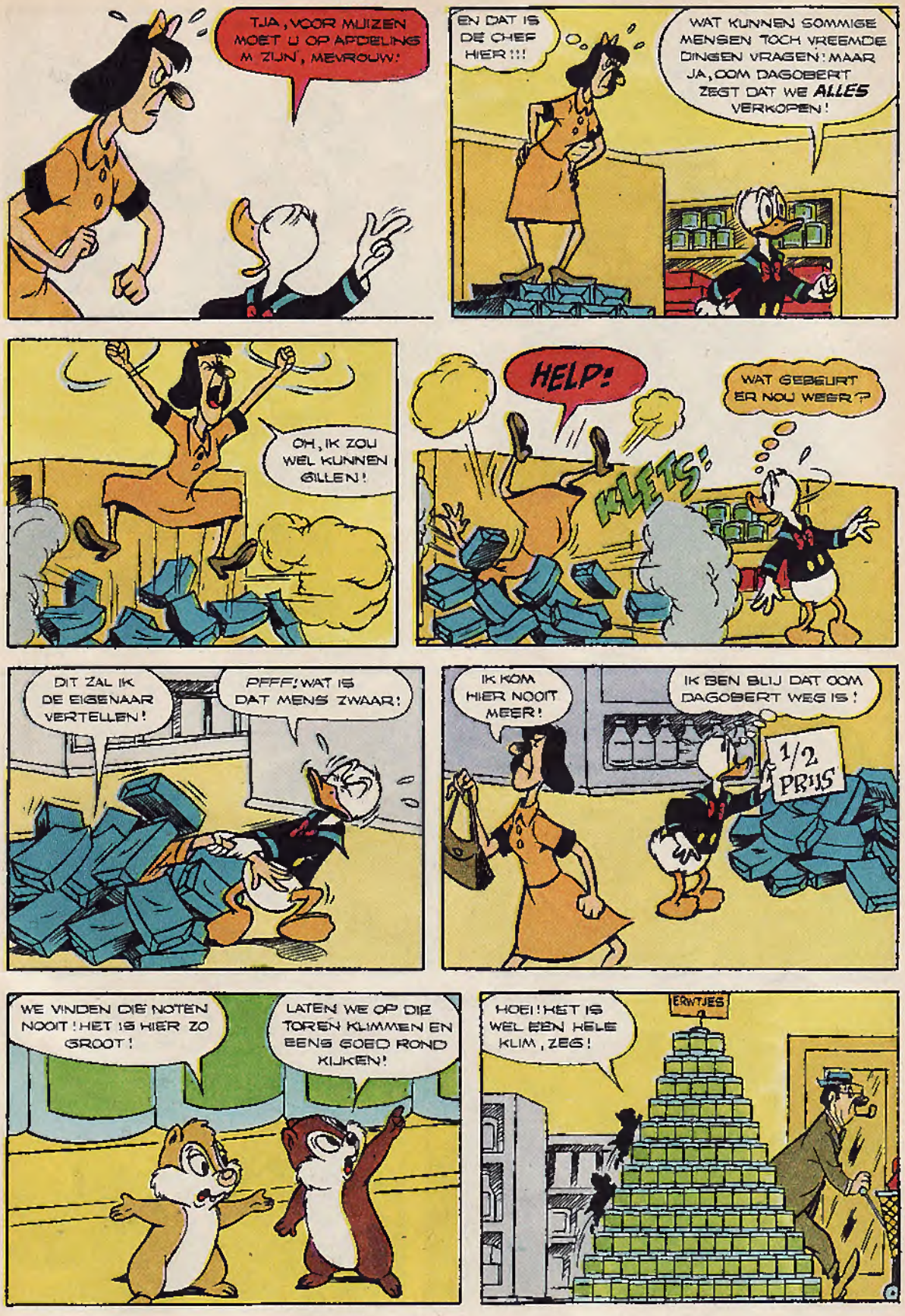
TJA, VOOR MUIZEN MOET U OP APDELING M ZIJN, MEVROUW!
EN DAT IS DE CHEF HIER!!!
WAT KUNNEN SOMMIGE MENSEN TOCH VREEMDE DINGEN VRAGEN! MAAR JA, OOM DAGOBERT ZEGT DAT WE ALLES VERKOPEN!
OH, IK ZOU WEL KUNNEN GILLEN!
HELP!
KLETS!
WAT GEBEURT ER NOU WEER?
DIT ZAL IK DE EIGENAAR VERTELLEN!
PFFF! WAT IS DAT MENS ZWAAR!
IK KOM HIER NOOIT MEER!
IK BEN BLIJ DAT OOM DAGOBERT WEG IS!
1/2 PRIJS
WE VINDEN DIE NOTEN NOOIT! HET IS HIER ZO GROOT!
LATEN WE OP DIE TOREN KLIMMEN EN EENS GOED ROND KIJKEN!
HOE! HET IS WEL EEN HELE KLIM, ZEG!
ERWTJES

WAT EEN UITZICHT!
ERWTJES
NOU! GEWELDIG!
ER MAG GEEN STOFJE TE ZIEN ZIJN, ZEGT OOM DAGOBERT ALTIJD!

IK KAN NIET TEGEN STOF!
HA-HA-HA

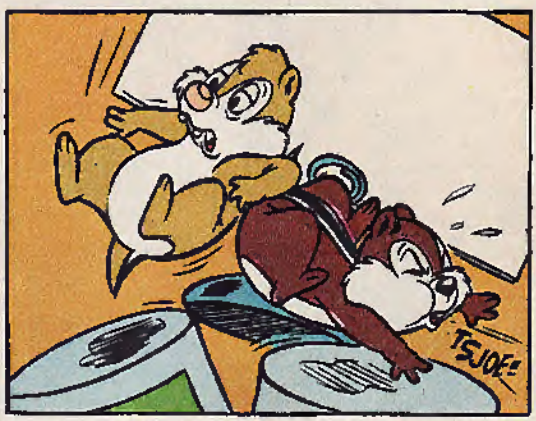
TSJOE!

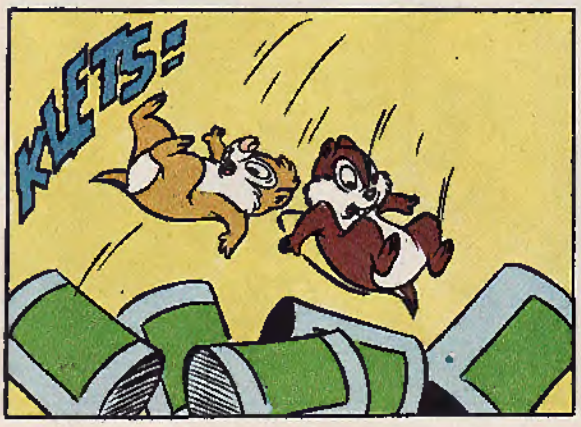
KLETS!

WAT IS ER GEBEURD?
IK MOEST NIEZEN!

EEN AARDBEVING!
WE MOETEN HIER VANDAAN!

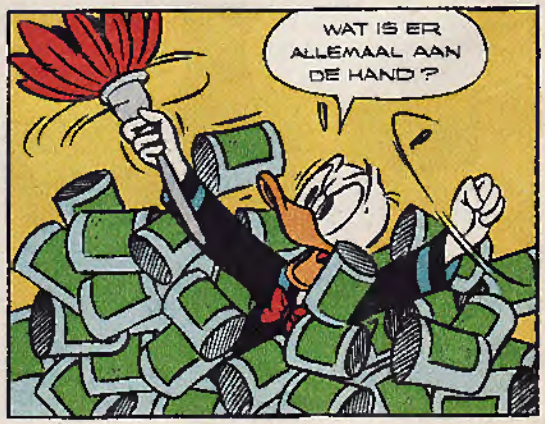
WAT IS ER ALLEMAAL AAN DE HAND?

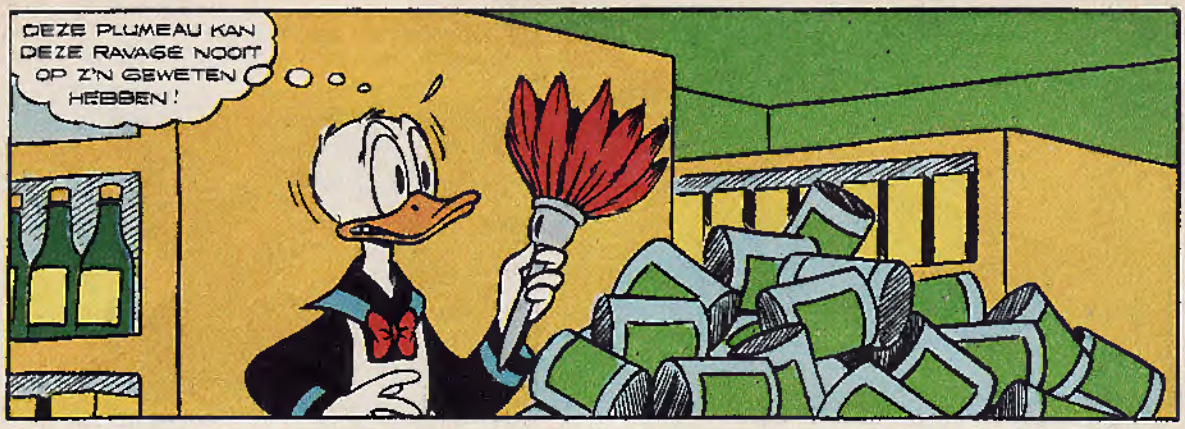
DEZE PLUMEAU KAN DEZE RAVAGE NOOIT OP Z'N GEWETEN HEBBEN!

KIJK 'NS WAT EEN GROTE KAMER!
KOM MEE NAAR BINNEN! MISSCHIEN HEBBEN ZE DIE WALNOTEN DAAR VERSTOPT!

KLAP!
WAT IS DAT?
DE DEUR IS DICHTGESLAGEN! WE ZIJN HIER HELEMAAL ALLEEN! EN IK ZIE GEEN ENKELE WALNOOT!

HET IS HIER KOUD!
OEI! DAGOBERT HEEFT ZEKER ZIJN ELEKTRICITEITSREKENING NIET BETAALD!

HET IS HIER NOG ERGER DAN BUITEN! HOE MOETEN WE HIER UIT KOMEN?

HÉ FRED, HAAL NOG 'NS WAT VLEES UIT DE KOELKAST!
KOMT IN ORDE, HARRY!

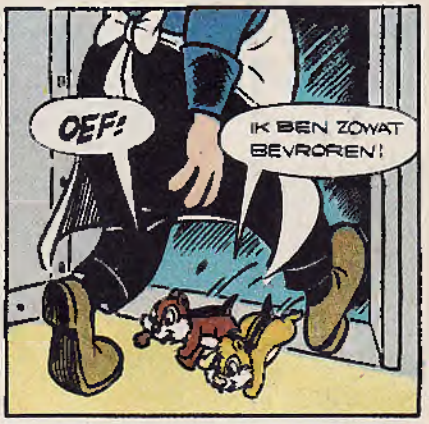
OEF!
IK BEN ZOWAT BEVROREN!

MIJN VOETEN TINTELEN HELEMAAL! BRRR!
DE MIJNE OOK!
WE MOETEN EEN PLEKJE VINDEN WAAR WE WARM KUNNEN WORDEN!
KIJK, DAAR ZIET HET ER WARM UIT!
DAMES EN HEREN! HIER KUNT U ONZE SPECIALE ZWEEDSE DEEG-BALLETJES PROEVEN! KOM GERUST DICHTERBIJ; DAN KRIJGT U EEN GRATIS PROEFJE VAN DIT HEERLIJKE HAPJE!
HMM! HIER IS HET TENMINSTE LEKKER WARM!
GRATIS DEEG-BALLETJES! EN EEN PRIKKER CADEAU!
LATEN WE ER MAAR VANDOOR GAAN VOOR IEMAND ONS AAN ZO'N COCKTAILPRIKKER RIJST!
JA EN VOORDAT IEMAND DENKT DAT WE MUIZEN ZIJN OF ZOIETS!
HÉ, DAAR ZIJN ONZE WALNOTEN!

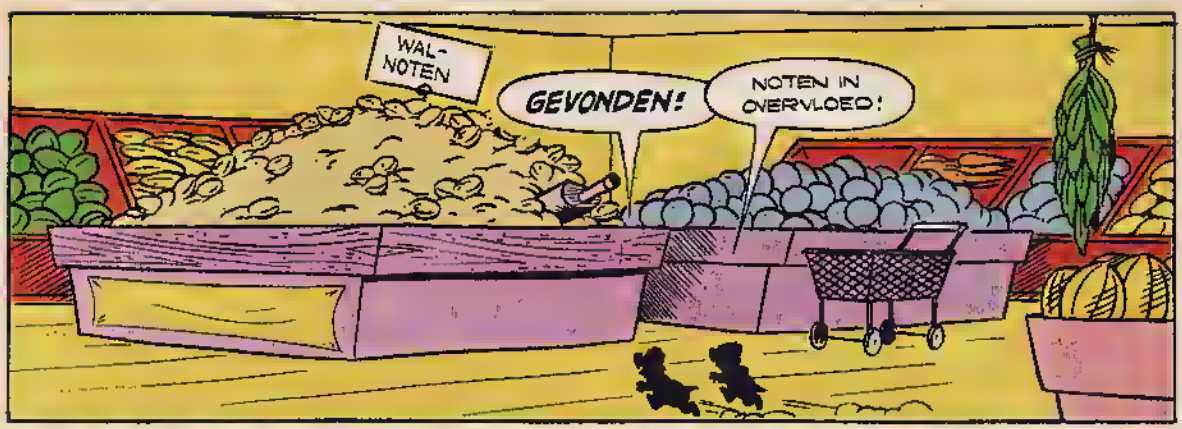
WAL-NOTEN
GEVONDEN!
NOTEN IN OVERVLOED!

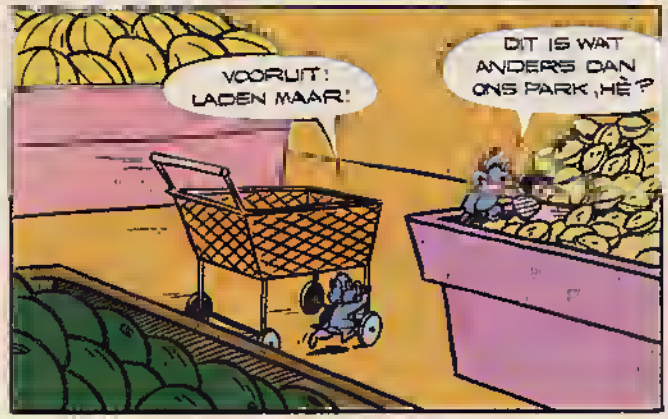
VOORUIT! LADEN MAAR!
DIT IS WAT ANDERS DAN ONS PARK, HÈ?

NOG ÉÉN SCHEP EN WE ZIJN ER!

DAAR KOMT-IE!

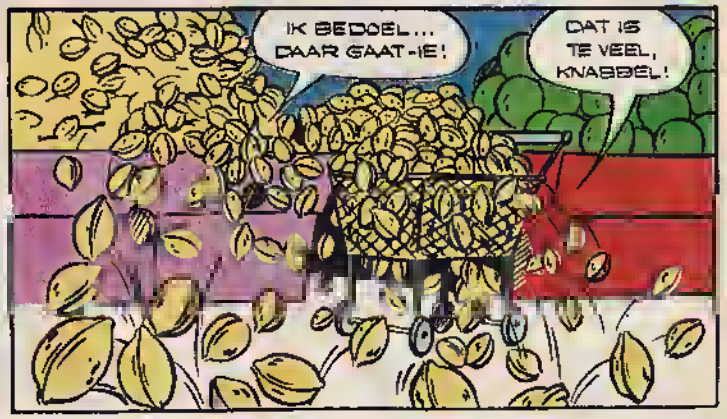
IK BEDOEL... DAAR GAAT-IE!
DAT IS TE VEEL, KNABBEL!

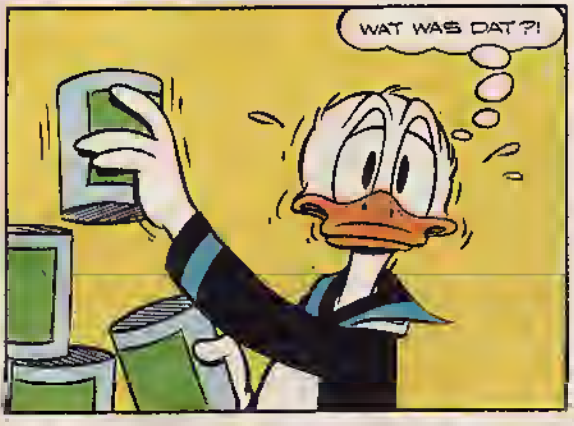
WAT WAS DAT?!

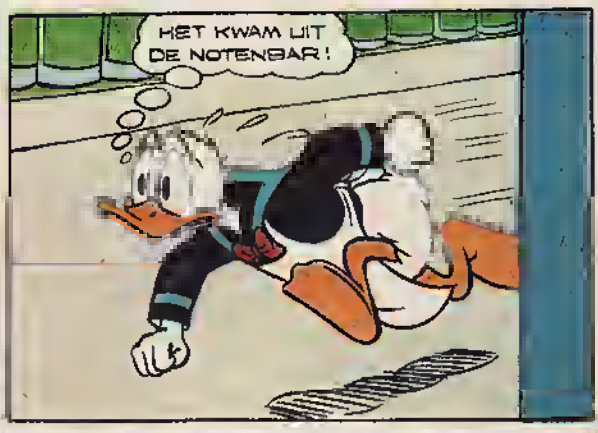
HET KWAM UIT DE NOTENBAR!

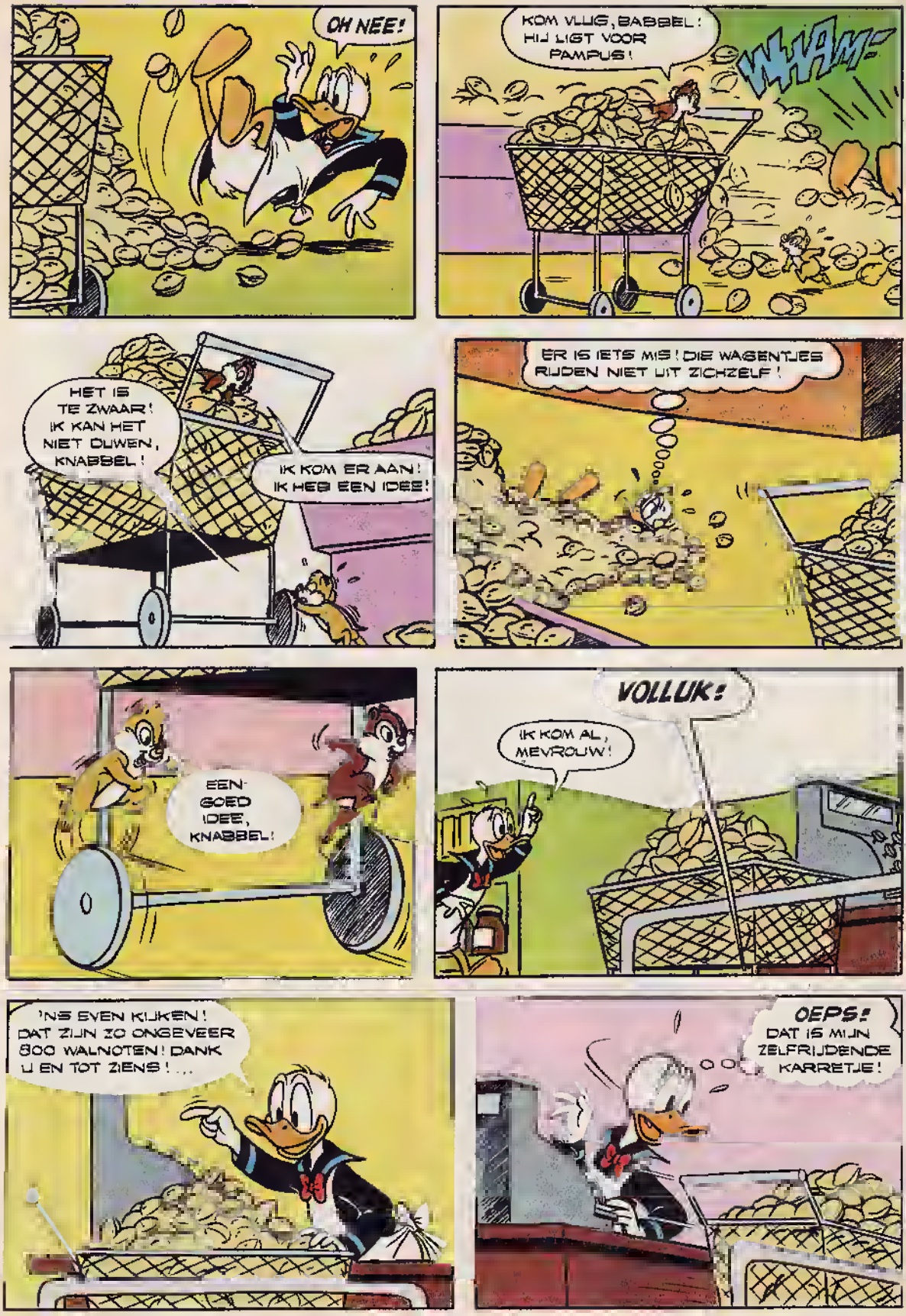
OH NEE!
KOM VLUG, BABBEL! HIJ LIGT VOOR PAMPUS!
WHAM!
HET IS TE ZWAAR! IK KAN HET NIET DUWEN, KNABBEL!
IK KOM ER AAN! IK HEB EEN IDEE!
ER IS IETS MIS! DIE WAGENTJES RIJDEN NIET UIT ZICHZELF!
EEN GOED IDEE, KNABBEL!
VOLLUK!
IK KOM AL, MEVROUW!
'NS EVEN KIJKEN! DAT ZIJN ZO ONGEVEER 800 WALNOTEN! DANK U EN TOT ZIENS! ...
OEPS! DAT IS MIJN ZELFRIJDENDE KARRETJE!

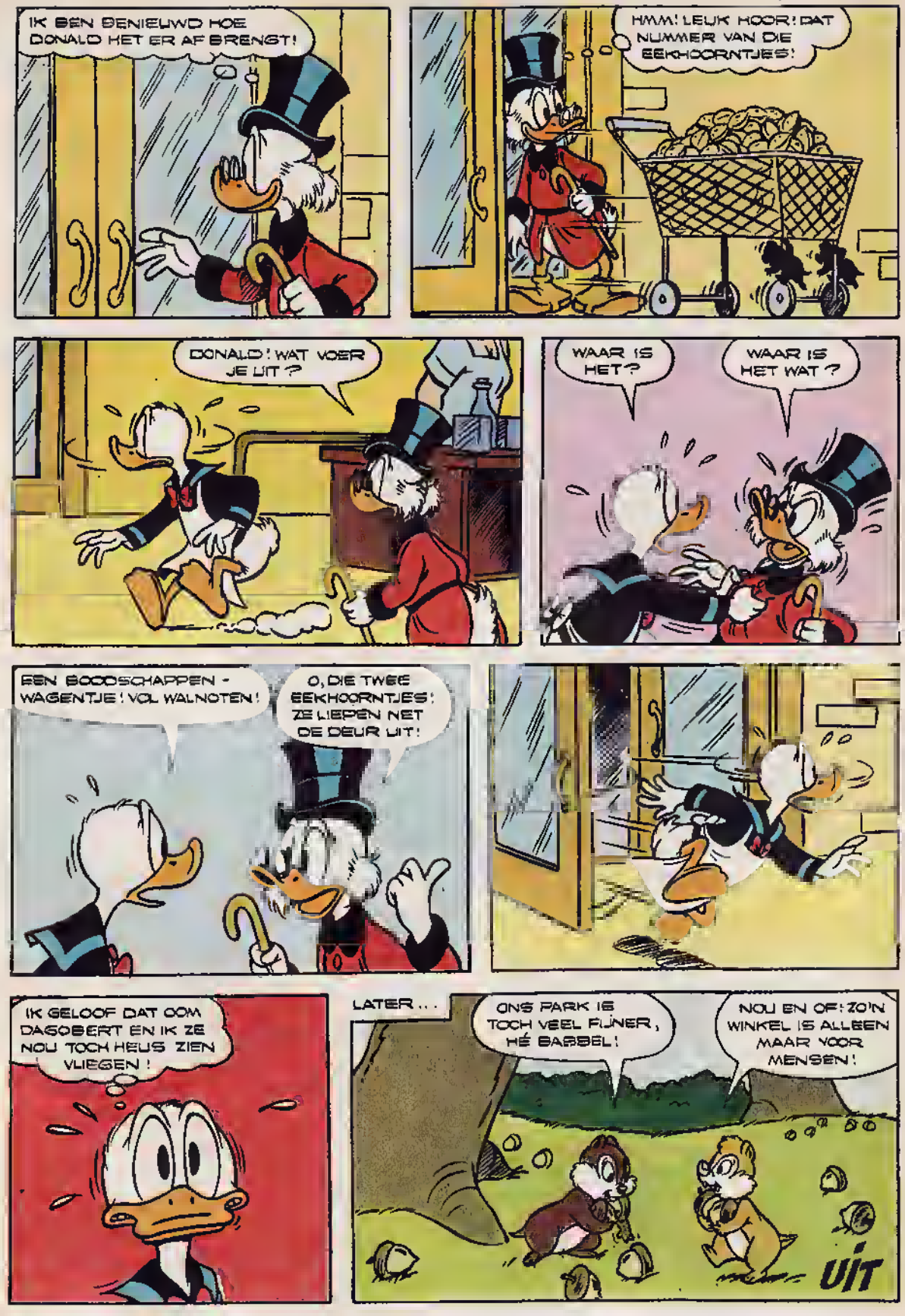
IK BEN BENIEUWD HOE DONALD HET ER AF BRENGT!
HMM! LEUK HOOR! DAT NUMMER VAN DIE EEKHOORNTJES!
DONALD! WAT VOER JE UIT?
WAAR IS HET?
WAAR IS HET WAT?
EEN BOODSCHAPPEN - WAGENTJE! VOL WALNOTEN!
O, DIE TWEE EEKHOORNTJES! ZE LIEPEN NET DE DEUR UIT!
IK GELOOF DAT OOM DAGOBERT EN IK ZE NOU TOCH HEUS ZIEN VLIEGEN!
LATER...
ONS PARK IS TOCH VEEL FIJNER, HÉ BABBEL!
NOU EN OF! ZO'N WINKEL IS ALLEEN MAAR VOOR MENSEN!
UIT

DE HONDERDSTE

Het iidele smurfje is met zijn spiegel naar het bos gegaan, daar is de bliksem erin geslagen . . .

SMURF

DOOR Peyo

WORDT VERSMURFT

getekend door
HENK ALBERS

geschreven door RENÉE VAN HENSBERGEN

Winnie de Poeh is verkouden

„Humtiedeliedum," neuriede Winnie de Poeh. „Humtiedeliedum-Ahum!" kuchte hij er achter aan. Want Poeh was verkouden. Hij had een raar schorrig gevoel in zijn keel en het was net of er binnenin zijn kop iemand met een hamer zat te kloppen. „Een koutje," bromde Poeh. „Ik heb een koutje gepakt," zoals Janneman Robinson dat altijd noemt. „Ik denk eigenlijk," vervolgde hij, „ik denk eigenlijk dat ik maar weer in bed kruip!" En hij liep in de richting van zijn bed, maar bedacht plotseling: „Als ik in bed kruip, val ik in slaap. En als ik slaap, kan ik niet eten. Maar ik geloof toch echt dat het nu tijd is voor een hapje van het één of ander." En Winnie de Poeh, de teddybeer van Janneman Robinson, liep naar de voorraadkast in zijn boomhuis en opende hem.

„Wel-wel," zei Poeh, „uche-uche! Ik dacht toch heus dat ik nog honing had, een grote pot met heerlijke goudgele honing. En nu zie ik alleen de pot nog maar. De honing zit er niet meer in." Hij pakte de pot van de plank en draaide het deksel eraf, tuurde door da opening, hield de pot tegen het licht en zette hem weer neer. „Niks!" zei Poeh. „Helemaal niks! Geen honing!" En hij ging bedroefd op da rand van zijn bad zitten. „Wat staat mij nu te doen?" peinsde Poeh en snoot zijn neus. „Ik begin steeds meer zin in honing te krijgen. Ja, ik geloof zelfs dat een paar ilkjes honing mij zo van mijn koutje af zouden helpen. Ik kan natuurlijk naar Janneman Robinson gaan en vragen of hij honing heeft of naar Knorretje, Knorretje is een varkentje naar Uil of Iejoor. Hoewel, Iejoor heeft natuurlijk geen honing, want ezels eten alleen maar distels. En Knoretje, Knorretje is een varkentje en varkentjes eten eikeltjes en Kanga... Ja, wat eten kangoeroes eigenlijk?" overdacht Poeh. „Pap? Ja, ik geloof beslist dat kangoeroes pap etan!" Dat ziet er somber uit," vond Poeh en hij kuchte nog eens extra nadrukkelijk. „De meeste kans heb ik bij Uil of Janneman Robinson. Wat jammer nou dat Konijn bij zijn neef op bezoek is, want die had stellig honing gehad. Maar vooruit," dacht Poeh. „Humtiedeliedum! Ik ga niet bij de pakken neerzitten. Ik trek er op uit!" En hij knoopte een oude das van Janneman Robinson om zijn nek, want Winnie de Poeh was een verstandige beer en stapte de boom uit. „Brrr, het is koud," bromde Poeh. Dat viel best mee, maar de arme beer rilde van de koorts. „Welke kant is het huis van Janneman Robinson nou toch ook al weer op?" piekerde hij. „Ik geloof die kant!" Nog steeds dapper in zichzelf neuriënd strompelde hij in de richting van de bosbeek. Toen hij een tijdje gelopen had, zag hij het beekje liggen. Iemand had een smalle plank van de ene naar de andere oever gelegd, die je als bruggetje kon gebruiken. „Hé," mompelde de beer, „de beek. Moet ik daar nou over of moet ik daar nou niet over om bij Janneman Robinson te komen?" Hij krabde eens op zijn kop. „Ik kan het in elk geval proberen," zei hij en stapte op de plank. „Oei!" riep Poeh, „die plank is wankel! Ai, ik durf niet! Help! Ik val!" Hij waggelde een eindje over de plank, maar het was een smalle plank en een dunne plank en Winnie de Poeh was een mollige beer! PLONS! Klonk er. „Ik verdrink!" schreeuwde een schorre stem. „Ik kan niet zwemmen!"

Janneman Robinson liep ondertussen vrolijk fluitend over het bospad met een schepnetje in zijn hand. Hij was van plan om stekelbaarsjes te gaan vangen en dus op weg naar de beek. Plotseling bleef hij staan...

„Wat krijgen we nou?" zei Janneman Robinson verbaasd. „Ik hoor iemand schreeuwen. Het lijkt wel een oud mannetje. Een heel oud mannetje met een heel hees stemmetje en het komt van de bosbeek vandaan!" En Janneman Robinson begon te rennen.

Winnie de Poeh hield zich met z'n dikke berepootjes vast aan de wankele plank over het beekje en gilde: „Ik verdrink. Oh, was ik maar in bed gekropen en niet op zoek naar honing gegaan. Wat zal iedereen bedroefd zijn. Janneman Robinson en Uil en Kanga en Konijn en Iejoor." „Poeh was een goede beer," zal Janneman Robinson zeggen, „een hele goe... Maar," zei Poeh, „daar komt hij aan! Daar komt Janneman Robinson aan. Ik ben gered!" Janneman Robinson holde naar de plank en viel plat op zijn buik. „Hou je vast, malle ouwe beer van me," riep hij. „Ik kom je halen!" Hij kroop een stukje over de plank en pakte de beer beet. Poeh slaakte een zucht van verlichting. Hij was plotseling een hele natte, hele zielige, hele rillerige teddybeer. Hij kroop tegen Janneman Robinson aan en die zei: „Wat moest je nou toch op die plank, Poeh? Die is toch niet geschikt voor een beer als jij." „Honing halen," zuchtte Poeh en toen vielen zijn ogen dicht. Toen hij ze weer open deed, lag hij in z'n eigen boom, in z'n eigen bed met een dikke trui van Janneman Robinson aan. En bij zijn bad zat Knorretje met een dampend bord soep en een lepel en Janneman Robinson met een grote pot honing en Kanga en Uil en ze keken allemaal heel bezorgd en heel liefdevol naar die malle ouwe beer die in het water was gevallen. „Tjonge!" zei Poeh en hij voelde zich helemaal warm worden van binnen. „Tjonge, ik zou best zin hebben in een hapje van het één of ander!"

Kwik, Kwek en kwak

PADVINDERSEER

HET PADVINDERS-HANDBOEK ZEGT: WEES ALTIJD PARAAT!

MAAR HOE KUNNEN WE PARAAT ZIJN..

ALS WE NIET EENS EEN ECHT PADVINDERS-ZAKMES HEBBEN!

ER STAAT EEN PLAATJE VAN IN HET HANDBOEK!

ER ZIT EEN HELEBOEL GEREED-SCHAP AAN! JE KUNT ER BIJNA ALLES MEE DOEN!

MAAR WE HEBBEN GEEN GELD OM ZO'N MES TE KOPEN!

AL HEBBEN WE DAN GEEN MES! WE MOETEN TOCH ONZE PADVINDERS-PLICHT DOEN!

WACHT EVEN, MENEER! DAN HELPEN WIJ U HET BEEKJE OVER TE STEKEN!

DAT IS NIET NODIG, KERELTJE!

MAAR U KUNT UITGLIJDEN EN VALLEN!

IK, UITGLIJDEN EN VALLEN! HAHA!

GLIB BER!

PLONS!

EN DUS...
MAAK U TOCH NIET KWAAD! ZO'N ONGELUKJE KAN IEDEREEN OVERKOMEN!
(BAH!) ZIJN M'N KLEREN AL DROOG?
JA HOOR!

HIER HEBBEN JULLIE EEN BELONING VOOR DE MOEITE!
TJONGE! DANK U WEL, MENEER!

JIPPIEJEE! NU KUNNEN WE ALLEDRIE EEN PADVINDERSMES KOPEN VAN HET GELD VAN DIE BELONING!

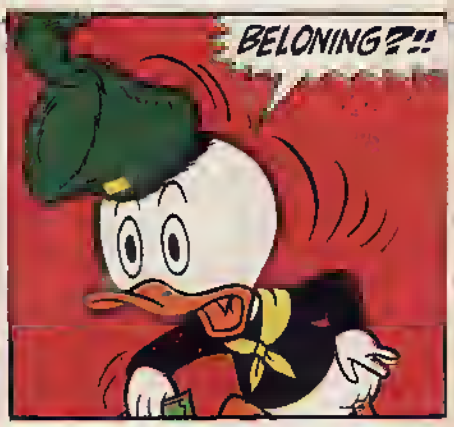
BELONING?!!

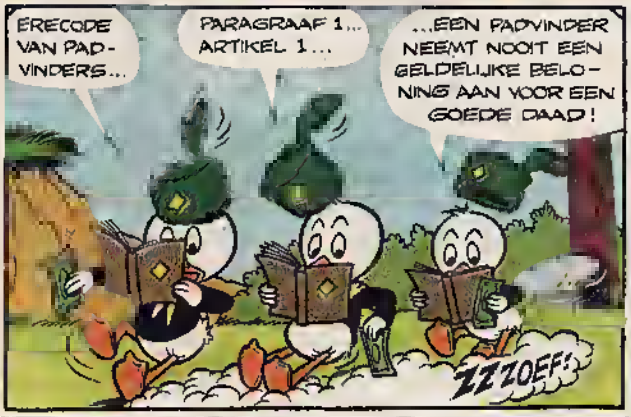
ERECODE VAN PADVINDERS...
PARAGRAAF 1... ARTIKEL 1...
...EEN PADVINDER NEEMT NOOIT EEN GELDELIJKE BELONING AAN VOOR EEN GOEDE DAAD!
ZZZOEF!

WE KUNNEN MAAR ÉÉN DING DOEN! HET GELD TERUG GEVEN!
(ZUCHT) ER ZIT NIKS ANDERS OP!
LATEN WE MAAR METEEN GAAN!

HIJ IS AL UIT HET GEZICHT VERDWENEN!
MAAR DE SPOREN VAN ZIJN SPIJKERSCHOENEN ZIJN MAKKELIJK TE VOLGEN!

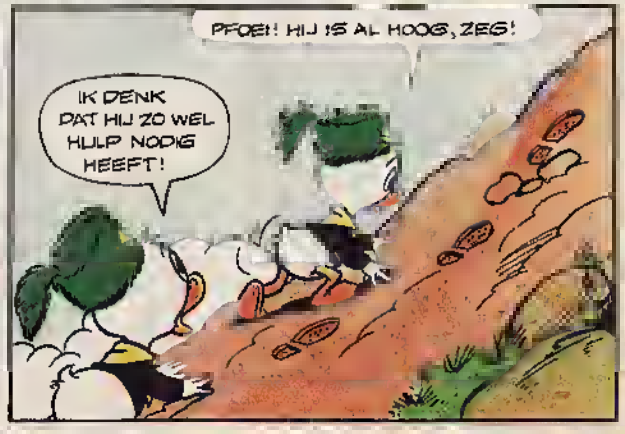
PFOE! HIJ IS AL HOOG, ZEG!
IK DENK DAT HIJ ZO WEL HULP NODIG HEEFT!

DE PADVINDERSBEER VAN DE NEEFJES STAAT OP HET SPEL. DAAROM ZETTEN ZE DOOR ...
IK ZIE DE TOP, JONGENS!
HOEOEGE!
GELUKKIG! DIE WIND GAAT ME DOOR MERG EN BEEN!
HOEOEOEGE!
HOEJOEI!
GOEIE HELP! HOE ZIJN JULLIE BOVEN GEKOMEN?
GEWOON! GEKLOMMEN!
HET VIEL NIET MEE, HOOR!
HIER IS UW GELD TERUG! PADVINDERS MOGEN GEEN BELONING AANNEMEN!
SLIK!
EN IK DACHT DAT IK IETS GEWELDIGS HAD GEDAAN DOOR DIE TOP TE BEKLIMMEN, MAAR ZO'N PAAR KLEINE JOCHIES KUNNEN HET OOK!
PSSST! HIJ IS HELEMAAL GEEN ECHTE BERGBEKLIMMER!
ALLEEN MAAR ZO ÉÉNTJE DIE OP WIL SCHEPPEN OVER WAT HIJ GEDAAN HEEFT!
GRUTJES! HET BEGINT TE STORMEN!
HOEOEOEGE!
EN IK WEET NIET HOE IK BIJ ZO'N WERVELSTORM NAAR BENEDEN MOET KOMEN!
WEES MAAR NIET BANG...
IN ONS HANDBOEK STAAT WEL...
HOE WE U NAAR BENEDEN MOETEN KRIJGEN!...

LANG-ZAAM, MAAR ZEKER!
TJONGE! IK HEB HEEL WAT AAN JULLIE TE DANKEN!
NEE! NEE! WE MOGEN ECHT GEEN BELONING VAN U AANNE-MEN, MENEER!
JAMMER! MAAR ALS IK DE KANS KRIJG, DOE IK BESLIST EEN GOED WOORDJE VOOR JULLIE!
EEN PAAR DAGEN LATER ...
OEI! EEN PADVINDERS-GENERAAL!
DIE KOMT VAST VAN HET NATIONALE HOOFDKWARTIER!
LINKS - TWEE - DRIE - VIER ...
HET NATIONALE HOOFDKWARTIER HEEFT DE EER OM KWIK, KWEK EN KWAK DUCK DE HOOGSTE BELONING VOOR HET REDDEN VAN EEN BERG-BEKLIMMER UIT TE REIKEN!
JIPPIE! VERGULDE ZAKMESSEN!
...MET GEREEDSCHAP VOOR IEDER DOEL!
ALS JE GOED KIJKT, ZUL JE ZIEN DAT ER AAN JULLIE MESSEN NOG EEN SPECIAAL STUKJE GEREEDSCHAP IS TOEGEVOEGD!
EH...
EN ZO...
JIPPIE! EEN PIKHOUWEELTJE!
ZO ZIE JE MAAR WEER DAT JE JE ALTIJD AAN DE REGELS VAN HET HANDBOEK MOET HOUDEN!
WANT DAAR STAAT OOK IN DAT JE VERPLICHT BENT OM DE BELONING VAN EEN PADVINDERSGENERAAL WEL AAN TE NEMEN! HIHI!
UIT

De kleine kapitein

door Paul Biegel en Carl Hollander

DE REDDING

Bange Toontje was het ruim ingevlucht. Marinka drukte zich angstig tegen de kleine kapitein aan. Dikke Druif keek met open mond en uitpuilende ogen.
Hij keek omhoog, heel hoog naar die toren, die een man was met benen als boomstammen.
„Hel daar, wat moet dat daar?" bulderde de reus.
„We zitten vast," zei de kleine kapitein.
„Dat zie ik," zei de reus. Hij ging op de grond zitten, met zijn benen in de baai alsof het een tobbe was.
„Mooie kapitein ben jij, wat? Zeeman van het jaar nul. Kwam je me redden?"
„N-nee," zei de kleine kapitein. „We zijn gekomen om groot te worden."
„Zoooo!" riep de reus uit. „Nou, dan zie je wat er gebeurt. Kijk maar naar mij. Je kunt nooit meer weg."
„N-nee," zeiden ze.
„Wat doen jullie bang!" zei de reus.
„Denk je soms dat ik een reus ben?" Ze knikten.
„Haha!" brulde hij. „En denk je dan ook dat je zelf grote mensen bent?" Ze knikten.
„Loop heen!" riep de reus. „Je groeit hier alleen maar omhoog. Anders niks. Ik ben hier jaren geleden aangespoeld. Schipbreuk. Maar ik ben nog gewoon Gijs hoor. Lichtmatroos."
„O," zei Dikke Druif.
„En jullie zijn nog gewoon kinderen hoor," zei Gijs.
„O," zei Marinka.
„Maar het is fijn dat jullie gekomen zijn," riep Gijs. „Want ik wil hier weleens weg. We kunnen mekaar mooi van het eiland redden."
„Hoe?" vroeg de kleine kapitein.
„Ik op een vlot," zei de reus. „En dan jullie ervóór als een sleepboot."
„Best," zei de kleine kapitein. „Als ja me losmaakt."
„Da's niks," zei reus Gijs. Hij spuwde in de baai, bukte zich voorover, greep met zijn geweldige knuisten de Nooitlek bij zijn flanken, trok hem schurend uit de rotspoort, tilde hem met bemanning en al omhoog en zette hem aan de andere kant in de wijde zee.
„Ziezo," hijgde hij, nog een keer in het water spuwend. „En nu het vlot. Help eens een handje."
Reuzen-Gijs begon bomen uit de grond te trekken. Hij legde ze netjes naast elkaar in de zee. De kleine kapitein en Dikke Druif bonden ze met touw aan elkaar en legden stevige zeemansknopen. Marinka ging pannekoeken bakken, honderd voor Gijs en tien voor de anderen en bange Toontje stak zijn kop door het luik en vroeg: „Wat is er aan de hand?"
's Middags was het vlot klaar. Honderdzevenentwintig boman groot was het en zo lang als van hier tot de overkant.
„Wegwezen, jongens," riep Gijs. „Wacht eens, heb ik nou alles? Ho, ho, een ogenblik." Hij beende weg en kwam even later terug met iets in zijn hand.
„Het horloge!" riep dikke Druif.
„Wis en drie," zei Gijs. „Van mijn makker Grijs. Moet ik hem nog teruggeven, want het loopt nog."
Hij wond het op en het begon klikklok te tikken.
„Wie is Grijs?" vroeg Marinka.
„Grijs is onze grijze schipper," antwoordde de lichtmatroos. „Ken je die soms?"
„O ja!" riep Marinka. „Hij woont bij ons in de haven."

En dikke Druif zei: „Nou begrijp ik wat die letters G. S. erop betekenen."
„Grijze Schipper," zei Grijs. „Mijn beste makker. Anker los, breng me naar hem toe."
Hij ging voorzichtig op het vlot liggen. Het hield.
Toen bies dikke Druif het vuur hoog op, zodat de witte stoom siste.
Bange Toontje begon ijverig te zwabberen en Marinka maakte nieuw pannekoekendeeg.
De kleine kapitein ging achter het roer staan, wijdbeens. Hij trok aan de stoomfluit en langzaam begon de Nooitlek te varen. Als een puffende sleepboot koos hij zee, met 'n groot groot vlot achter zich aan, waarop de grote grote schipbreukeling, gered van het ailand van Groot en Groei, lag te snurken.
En toen ze goed op gang waren en het eiland achter hen was verdwe-

nen, keken ze naar de zon die rood onderging. De kleine kapitein nam zijn koperen trompet en begon te spelen.

De hete zon zakt in de zee
en als je dat niet wist,
dan zul je vast wel denken, hé
wat gek dat het niet sist.

Toen zagen ze de drakepoort liggen en Toontje liet de zwabber kletterand op het dek vallen.
„Hoe komen we daar nu doorheen?" vroeg dikke Druif.
Maar reuzen-Gijs tilde de boot eroverheen en daarna het vlot, en ze voeren verder.
„Wat fijn toch groot te zijn," zei Marinka. Ze goolde een pannekoek in zee, voor de kabeljauwen. „En wat zijn dat nu een kleintjes," riep ze.
Maar de volgende ochtend zwommen er weer kabeljauwen rond de boot, en die waren groter. En 's middags waren ze nog groter, en de dag daarop heel verschrikkelijk groot.
„Hoe kan dat nou?" riep ze.
Toen kwam de stem van Gijs vanaf het vlot: „Domme kinderen! Denk je dat je groot **blijft**, als je weggaat van het eiland?"
En ineens zagen de kinderen dat ze weer kinderen waren. Bange Toontje weer bang, dikke Druif zonder spierballen, de kleine kapitein met een te grote pet op en Marinka voelde geen vuur meer van binnen als ze naar hem keek.
En nog een paar dagen later lag er zelfs op het vlot een doodgewone man. Een lichtmatroos. „Da makkers Grijs en Gijs zullen elkaar gauw terugzien," zong hij.
Maar dikke Druif en Marinka waren verdrietig. Ze hadden geen zin om weer naar school te moeten gaan. En bange Toontje had geen zin om naar huis te gaan, want hij zou vast straf krijgen. En de kleine kapitein? De kleine kapitein stond achter het roer, wijdbeens, zijn ogen op de kim. Wat dacht hij?
Dat weet je nooit bij de kleine kapitein. Daarom kan er altijd van alles gebeuren. Dat is voor een volgend verhaal.

Goofy ALS SCHATGRAVER

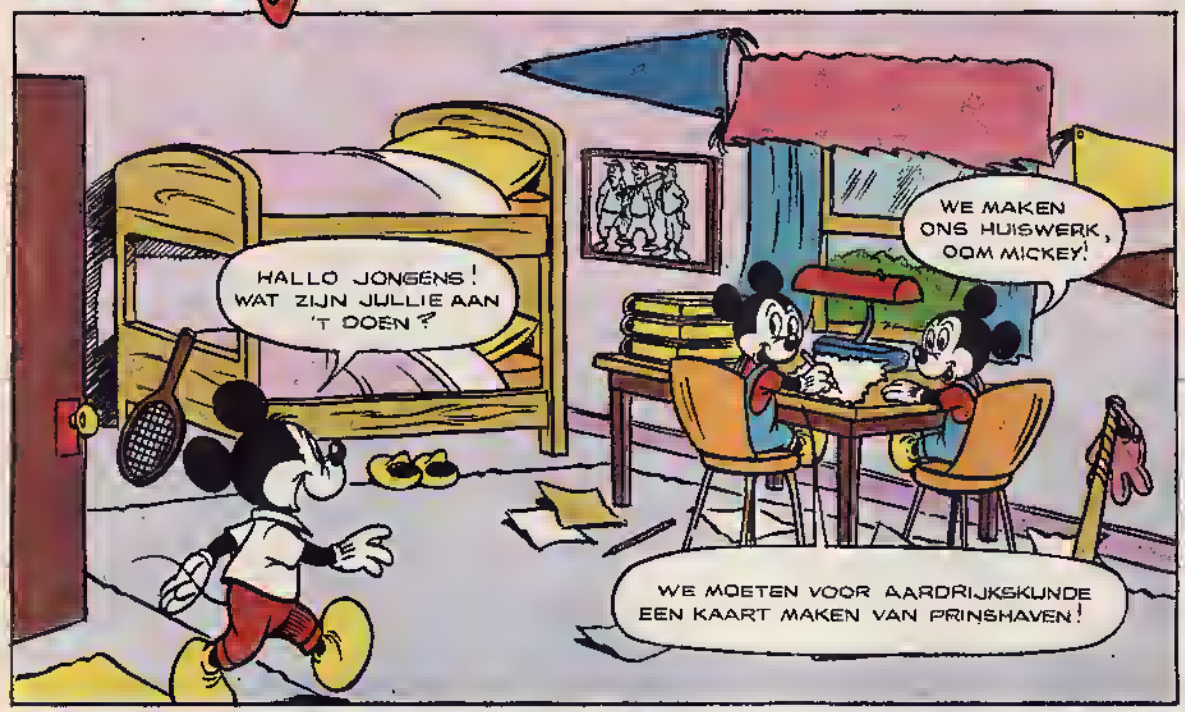

DAAR GAAT ONZE KAART!
NOU MOETEN WE HELEMAAL OPNIEUW BEGINNEN!

ONDERTUSSEN...
AUWAUW! DAT DEED PIJN!
DAAR HEBBEN WE DE BOOSDOENER! HET VIEL BEST MEE, HÈ?

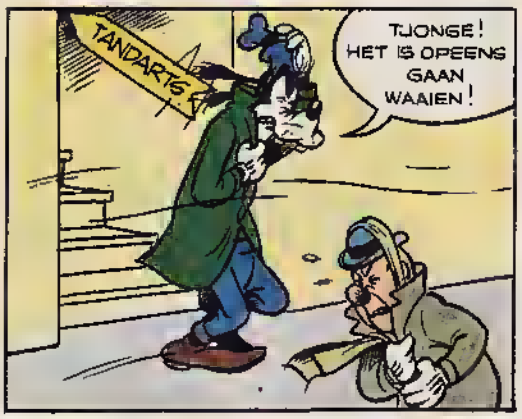
TANDARTS K.
TJONGE! HET IS OPEENS GAAN WAAIEN!

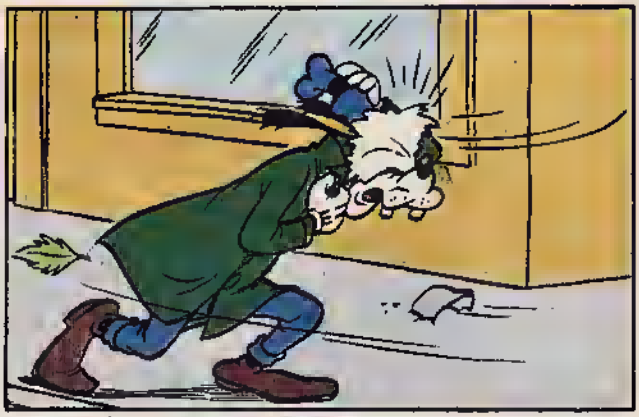

WHAP!

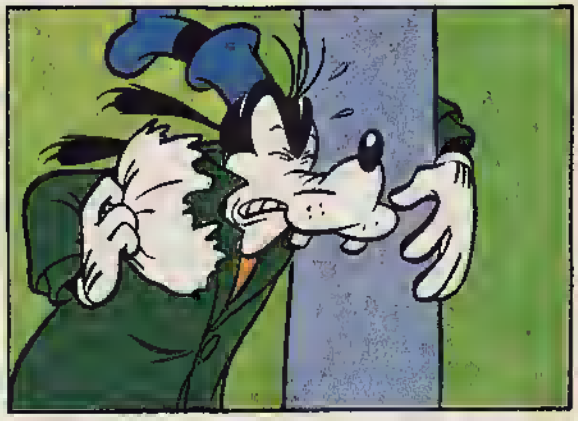

IK GA GAUW NAAR HUIS! HET IS ME BUITEN TE GEVAARLIJK!

HÈHÈ! IK BEN ER!

WAT HEB IK DAAR NOU?
EEN KAART? WAUW! EEN SCHATKAART! HOE ZOU DIE IN MIJN ZAK TERECHT ZIJN GEKOMEN?
LATER...
GELUKKIG! HET WAAIT NIET MEER! IK GA METEEN OP ZOEK NAAR MIJN SCHAT!
'NS EVEN KIJKEN! WELKE KANT MOET IK OP? NOORD, ZUID, OOST OF WEST?
IK DENK DAT IK DEZE KANT MAAR OP GA! 100 PASSEN NAAR HET WESTEN!
35-36-37- ACH, IK KAN EIGENLIJK BEST OVER DAT MUURTJE KLIMMEN!
AU! OEI!

MAAK DAT JE WEGKOMT! CACTUS-DIEF!
IK DOE M'N BEST, MEVROUW! 41-42-43- AUW!
DAT WAREN TACHTIG PASSEN! WAT MOET IK NOU?
HET IS NIET DE MAKKELIJKSTE WEG! MAAR IK KAN HET PROBEREN!
36-37-38- OEI! LEUK IS ANDERS!
ZO, DAT WAREN 95 STAPPEN! IK ZAL MOETEN SPRINGEN! IK HOOP DAT IK HET HAAL, ANDERS HEB IK NIKS AAN DIE SCHAT!
PFFF! GELUKT!
EN NU 400 PASSEN DEZE KANT OP! DAT IS EEN HEEL EIND, ZEG!

GOMPIE! NOG EEN KLEIN EINDJE EN IK BEN OP DE PLEK WAAR DE SCHAT VERBORGEN IS!
TJONGE! WAT EEN BOEL MENSEN, ZEG! IK DENK DAT IEMAND MIJN SCHAT AL HEEFT GEVONDEN!
IK HEB ME VAST VERGIST! HIER KAN NOOIT EEN SCHAT BEGRAVEN ZIJN! IK GA TOCH MAAR 'NS KIJKEN WAT ER AAN DE HAND IS!
JA, DAMES EN HEREN! HIER IS HIJ DAN! DE GELUKSVOGEL VAN VANDAAG!
TJONGE! HET WAS ZEKER EEN SOORT RECLAMESTUNT! HIER IS MIJN KAART, HOOR!
JIPPIE!
HOERA!
DIE KAART IS NIET VAN ONS, MAAR U HEEFT EEN GRATIS REIS GEWONNEN! U BENT DE VIJFDUIZENDSTE KLANT VAN ONS REISBUREAU, SINDS HET GEOPEND IS!
KRIMMINEEL! U MAAKT TOCH GEEN GRAPJE, HÈ?
LATER...
IK BEGRIJP ER ECHT NIKS VAN, MICKEY! IK VOLGDE DIE KAART EN TOEN KREEG IK ZO MAAR EEN GRATIS REIS AANGEBODEN!
HÉ, OOM GOOFY! U HEEFT ONZE KAART GEVONDEN!
JULLIE KAART? JA, DAN VERDIENEN JULLIE DIE GRATIS REIS EIGENLIJK!
NEE HOOR! WE WILLEN ALLEEN DE KAART MAAR TERUG! DIE HEBBEN WE NODIG VOOR SCHOOL!
GRUTJES! WAT LEREN ZE TEGENWOORDIG TOCH RARE DINGEN OP SCHOOL!

Leuk idee voor jou, van Mars

Je eigen foto op 40 plakzegels

Dat is leuk. Dat is geweldig. 40 plakzegels met je eigen foto erop. Plak ze op je schriften, je boeken en je etui. Op je speelgoed, je kleurdoos en je schooltas. Je agenda en je step. En... op nog véél meer! Iedereéén gaat het doen. Je vriendjes. Je vriendinnetjes. Allemaal! Jij óók, natuurlijk! Ga gauw Mars halen. En vul die bon in!

Bon

Stuur

- 1 goede, scherpe pasfoto
- 3 Mars wikkels
- / 2,50 aan **(geldige, ongebruikte)** postzegels
- èn de ingevulde bon

in **gesloten envelop (met 25 cts postzegel ge-frankeerd)** aan "Mars plakzegels", **postbus 10106,** Amsterdam. Doet 't vandaag nog. Dan heb je in een wip 40 plakzegels met je eigen foto erop.

Let op: je pasfoto kunnen we je helaas niet terug-sturen; foto's van tiener-sterren, voetballers etc. zijn niet toegestaan!

Vul in

Naam: .....

Voornaam: .....

Straat: .....

Plaats: .....

Dd 1 (in duidelijke blokletters)

Mars geeft je direct weer energie

PIPO in

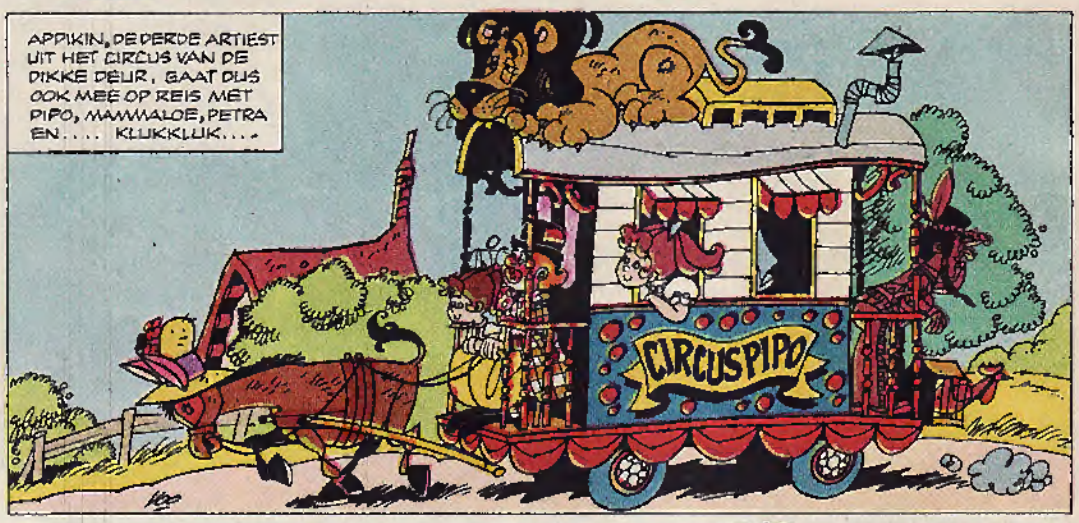
APPIKIN, DE DERDE ARTIEST UIT HET CIRCUS VAN DE DIKKE DEUR, GAAT DUS OOK MEE OP REIS MET PIPO, MAMMALOE, PETRA EN.... KLUKKLUK....
CIRCUSPIPO

EEN LEEUW OP JE DAK HEEFT ZO Z'N VOORDELEN.
HIER KOMEN WE NOOIT DOOR.
ZOEM

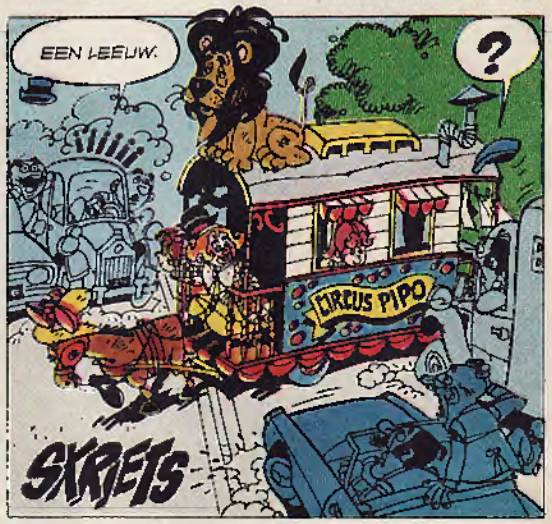
EEN LEEUW.
?
CIRCUS PIPO
SKRIETS

ALLES LEEK PRETTIG, MAAR OP EEN DAG...
MAMMALOE HAALJE WAS BINNEN, HET REGENT.

SNIK
SNIK
PIPO, HOE KOM JE·ERBIJ, HET IS KURKDROOG
SAPPERDE-FLAP.
HET IS APPIKIN. HIJ HUILT, KIJK MAAR.

Miniland

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

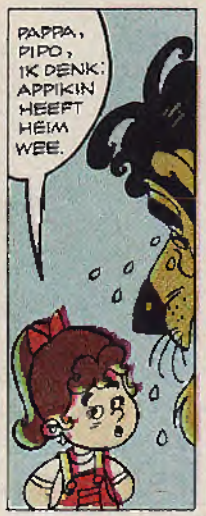

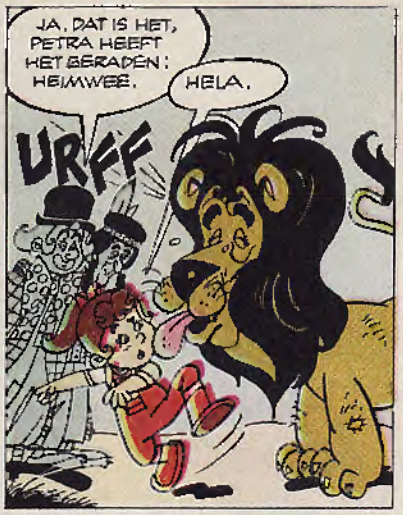

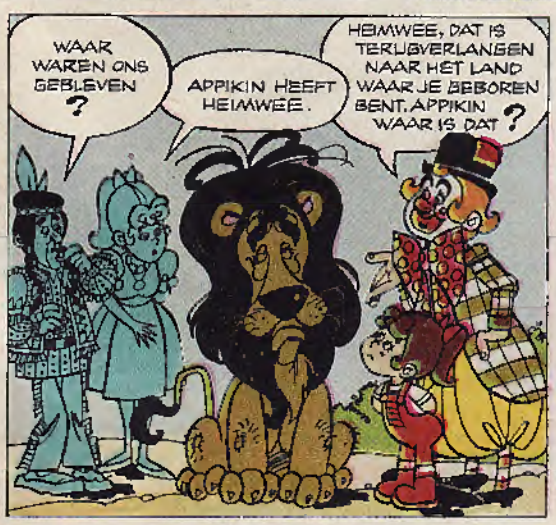

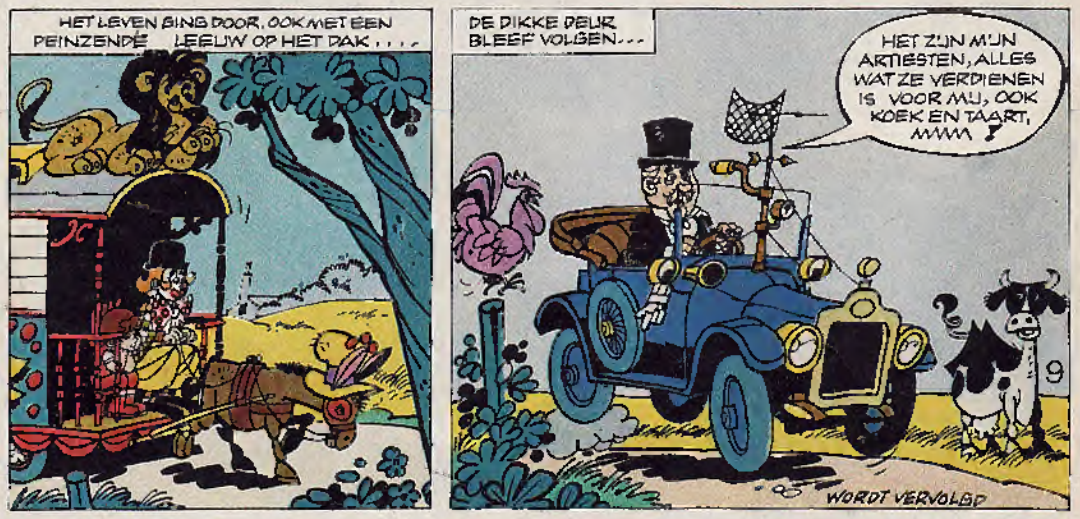

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 30 cent per week of f 3,90 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 40 cent. **Telefoonnummers** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 - 72 97 88. **Girobetaling:** indien u het blad per post ontvangt, op postgirorekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van storingsoverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **DONALD DUCK**, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbeke-straat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 7 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. Attentie zonder schriftelijke toestemming van de uitgever in het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1969 Walt Disney Productions